
L'article del dia | Salvador Cot | Actualitzat el 28/08/2014 a les 23:59

Catalunya fa net en 96 hores

El Cas Pujol és el primer escàndol polític que s'ha gestionat des dels paràmetres de la futura República Catalana. Jordi Pujol va ser president de la Generalitat durant 23 anys llargs i, en el moment de publicar-se la notícia, encara conservava gran part del lideratge moral del partit que governa actualment. Doncs bé, tot i així, Jordi Pujol va fer pública la carta en què confessava un divendres i, el següent dimarts, ja havia fet efectiva la renúncia a tots els privilegis com a expresident i, a més, als càrrecs honorífics del partit que ell mateix havia fundat i liderat durant trenta anys. En quatre dies, en 96 hores. Dos dies més tard retornava la medalla d'Or de la Ciutat a l'Ajuntament de Barcelona que li havia reclamat l'alcalde, un exconseller seu.

Jordi Pujol s'ha quedat absolutament sol, sense que hagi calgut que algun jutge li imputés un delicte. És més, l'opinió pública catalana espera i exigeix que doni explicacions al Parlament de Catalunya, el mateix que el va elegir sis vegades president. Hi ha qui, des del seu entorn, fins i tot es queixa d'acarnissament sobre la seva figura. Però la política catalana és així. Ja és així.

El fet és que, almenys en l'àmbit de la corrupció, Catalunya ha començat a reaccionar políticament de la mateixa manera que ho fan les democràcies europees amb més tradició d'exigència. Amb rapidesa i contundència. Quedar-se a Espanya comportaria una regressió impensable per a la societat catalana.